

İSLAM'IN ÖZÜ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى

سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ وَمَنْ

تَبِعَهُ بِإِحْسَانٍ إِلَى

يَوْمِ الدِّينِ. اما بعد:

Bismillâhirrahmânirrahîm

el-Hamdülillâhi rabbi'l-âlemin.

es-Salâtu ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ecmaîn ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn. Emma bâ'd:

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

İmam Buhârî ve Müslim *rahmetullâhi aleyhimâ* en büyük iki hadis âlimi. *Sahih-i Buhârî*, *Sahih-i Müslim*'i tertiplemiş olan meşhur ve çok değerli alimlerin Abdullah b. Ömer *radıyallahu anhümâ* hazretlerinden rivayet ettiği bir hadîs-i şerîfe göre Peygamber Efendimiz buyurmuş ki;

بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ
مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ،
وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ

Büniye'l-İslâmü alâ hamsin şehâdeti en lâ ilâhe illallah ve enne Muhammeden resûlullâhi ve ikami's-salâti ve îtâi'z-zekâti ve hacci ve savmi Ramadâne.

Sadaka Resûlullâh fî mâ kâl ev kemâ kâl.

Elhamdülillah müslümanız. Dünya üzerindeki insanların, muhtelif milletlerin, devletlerin, halkların çok çeşitli inançları olduğunu tarih kitaplarından okuyoruz. Gezdiğimiz ülkelerde kendimiz görüyoruz. Çeşitli inançlara sahip bu halkların arasında Allah'ın razı olduğu bir tek doğru inanç var. Bu kadar dinin, bu kadar inancın arasında bir tek doğru inanç var: İslâm! Kur'ân-ı Kerîm'de Allahu Teâlâ hazretleri buyuruyor ki;

الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي
وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا

el-Yevme ekmeltü leküm dîneküm ve etmemtü aleyküm ni'meti ve radîtü lekümü'l-İslâme dînen.

el-Yevme ekmeltü leküm dîneküm. "Bugün size dininizi tamamen öğrettim, tamamladım."

a. İslam İle Din Tamamlanmıştır

"Peygamber gönderdim, Peygamberim vazifesini yaptı. Size benim emirlerimi getirdi. İslâm ne demekse onu tamamen size anlattı. Bugün vahyin indiği şu günde dininizi size tamama erdirdim, ikmal ettim, tastamam vazife tamamlandı."

Ve etmemtü aleyküm ni'meti. "Sizin üzerinize saçtığım, size verdiğim nimetleri tamamladım."

Buradan anlıyoruz ki; Allah'ın üzerimizdeki sayısız türlü türlü nimetleri içinde en büyük nimet olarak din nimeti, inanç nimeti var. Biz onun nimet olduğunu belki bugün duyduk. "Allah Allah, demek ki öyleymiş..." diye anladık.

Ve etmemtū aleykūm ni'meti. “İslâm'ı tam anlatmak suretiyle size nimetimi de tamamladım.”

*Ve radîtü lekūmü'l-İslâme dînen.*¹ “Ve sizin bana kulluk etmek için yaptığınız çalışmalarda, ibadetlerde ancak İslâm inancını kabul ediyorum, ancak İslâm inancına razıyım ve ancak sizin müslüman olmanızdan hoşnut olurum.”

“Din olarak size İslâm'ı seçtim ve İslâm'a razıyım; başka bir inanca rızam yoktur. Puta, taparsanız haça, şeytana, nefse, maddeye, dünyaya, paraya, kadına taparsanız [rızam yoktur.] Eskimolar'ın dininde beyaz ayı kutsalmış. Eski Kureyşliler'in arasında köpek balığı totemmiş. Japonlar'ın arasında Fujiyama Dağı kutsalmış. Hintliler'in arasında öküz kutsalmış... Böyle şeyler anlamam. Kabul etmem, böyle uyduruk, acayip, saçma sapan şeylere razı gelmem. Ancak sizin din olarak İslâm dinini kabul etmenize, İslâm'a göre yaşamanıza razıyım!”

Ve radîtü lekūmü'l-İslâme dînen.

¹ 5/Maide, 3.

Bu, Kur'ân-ı Kerîm'in bir âyet-i kerîmesidir. Başka bir âyet-i kerîmesinde Allahu Teâlâ hazretleri daha açık bir şekilde anlayabileceğimiz gibi buyuruyor ki;

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي
الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

*Ve men yebteği gayra'l-İslâmi dînen felen yukbele minhü fe hüve fi'l-âhireti mine'l-hâsirîn.*²

“Bir insan dindarlık yapmaya kalkışsa yeltense İslâm'dan başka bir dine girse İslâm'dan gayri olan bir dini kendisine yol edinse din edinse bu dindarlığı, ibadetleri ve taatleri ondan kabul olmaz!” *Fe hüve fi'l-âhireti mine'l-hâsirîn.* “O, âhirette çok büyük ziyana uğramış bir insan olduğunu anlayacaktır.”

Yehova Şahitleriymiş, yok Kuzey Kore'de çıkmış bilmem hangi papazın çıkarttığı Moore inancıymış, insanlık dini falanca filozofun ortaya attığı falanca dinmiş, Hindistan'daki falanca hükümdarın bütün dinleri birleştir-

² 3/Âl-i İmrân, 85.

mek için ortaya attığı din-i ilahî dediği şeymiş, yok Tefvik Fikretin söylediği medeniyet diniymiş...

Ve men yebteği gayra'l-İslâmi dînen fe-len yukbele minhü.

Allahu Teâlâ hazretleri İslâm'dan gayri bir dine girene yüz vermiyor. Onun inancı kabul olmayacak. Hem biz hem de bizim dışımızda müslüman olmayan; Avrupalı, Japon, Amerikalı veya Hintli, Rus veya İsveçli başka insanlar da oturup ciddi ve makul şekilde düşündükleri zaman onlar da İslâm'ın hak din, gerçek inanç, doğru itikat, sağlam yol olduğunu tespit ediyor! Papazlar, hahamlar, filozoflar, komünistler, sosyalistler, hatta bir zamanın münkirleri, aydınları, laikleri vs. inceledikten sonra müslüman oluyor.

b. Sonradan Müslüman Olanlar

Sadece bize ait bir olay, bizim bencilliğimiz veya bizim tarafgirliğimiz veyahut bizim kendi malımızı methetmemiz meselesi değil!

Adam Fransa'da okumuş, hristiyan olarak yaşamış. Yüksek tahsil yapmış, fakülte bitirmiş, doktora yapmış, profesör olmuş. Bilimler

Akademisine seçilmiş. Fransız kültürüyle kafası yorulmuş sonradan müslüman oluyor. Ben bir şey yapmadım, ben bir şey demedim; kendisi incelemesi sonunda müslüman oluyor! Bu çok önemli bir olay, az bir iş değil bu! Fransız Bilimler Akademisi üyesi bir üniversite profesörünün müslüman olması önemli bir olay! Çünkü müslümanlar arasında başka ülkelerin aydınlarını etkileyecek çalışma yapma henüz daha gelişmemiş. Adamlar kendileri inceliyorlar, zorlayan yok. Hatta bu işten zararları var. Çünkü müslüman olduğu zaman kendi toplumlarından da dışlanıyorlar, zarara uğruyor, bir sürü düşman kazanıyorlar. Ama dürüst insan olduğu için doğruyu söylüyor.

Danimarka'da müslüman olmuş bir Danimarkalı'yla sohbet ettik. Ziyaretime geldi. Sakallı, müslüman; bizimle namaz kıldı. Efendi bir Danimarkalı, kökeni Danimarka.

“Nasılsınız?” dedim.

“Hocam, müslüman olduğumuz için eski toplumumuzdan dışlandık. Müslüman olduk diye eski toplumumuz bizi artık sevmiyor. Fakat sizin bu müslümanlar da aralarına gelen insanları kucaklayıp mutlu edecek bir

toplum neşesine sahip değiller. İki arada kaldık. Sizin aranızda giremiyoruz, girsek derdimizi anlatamıyoruz. Lisanımız sizin lisanınız gibi değil, siz bizi anlamıyorsunuz biz sizi anlamıyoruz, iki arada kaldık!” dedi. Ben dedim ki;

“En iyisi siz Danimarkalılar, Danimarkalı müslümanlar kendiniz bir toplum oluşturun; o zaman daha iyi anlaşacaksınız. Biz de sizinle dostluk, arkadaşlık yapmaya çalışalım. Ama doğrudur, haklısınız, hakikatken insanın çevresiyle birlikte mutluluğu gelişir. Bir toplum oluşturun!”

Bir toplum oluşturmak bir insanın ruhsal hayatının, toplumsal hayatının güzel olması için çok önemli. Toplum içinde olması için bir topluluğun üyesi olması çok önemli. İnsanın dostlarının olması, dostlarının arasında olması çok güzel bir şey! Dostsuz, yapayalnız olmak çok zor bir iş! Bir toplumun içinde tek başına kalmak çok zor bir iş!

Gayrimüslim, müslüman olduğu zaman diğer toplumundan da koptuğu için zarara da uğradığından menfaat yok. İncancından dolayı müslüman oluyor. Her türlü kahrı sineye çe-

kiyor, her türlü meşakkate sabrediyor. Belki Allah bunu sûret-i mahsusada böyle yapıyor. Paradan, puldan, zevkten, maddî menfaatten dolayı müslüman olmasın. Olan, cevri-cefaya razı olarak; “Hak din İslâm! Razıyım! Ne olursa olsun; Allah yolunda canım, malım, mutluluğum, her şeyim feda olsun...” deyip o fedakârlığı gösterebilecek mi diye belki böyle yapıyor.

Ama şunu biliyoruz ki İslâm’ın hak dini olduğunu söyleyen sadece anadan babadan müslüman olan bizler değiliz. Filozoflar, profesörler, aydınlar, yazarlar, meşhurlar, doğunun batınının doğru konuşan, doğru düşünen insanları müslüman oluyor. Amerika’da Amerikan senatosunda senatörlük yapan, başkanla ahbablığı olan müslümanlar var. Bana öyle söylediler.

Senatör müslüman var, devlet memuru müslüman var... Amerikan hükümeti; “Herkes inancında serbesttir! Masasının üstüne inandığı kitabı koyabilir. İnancına göre giyinebilir. İbadetini yapabilir. İnancını başkasına anlatıp onu inancına davet edebilir, serbesttir, hürdür!” diye karar çıkarttı. Gazeteler yazdı,

ben de iki ay kadar önce Amerika'daydım. Orada arkadaşlar söylediler.

Ben her şeyi belgesel anlatmayı severim: “Kararın onların resmî kaynaklarında nerede neşredilmişse İngilizce’sini bulun, bana getirin. Yanımda, dosyamda olsun.” dedim. Getiremediler ama çıkmış. Türk gazetelerinde de okuduk, belki sizin de kulağınıza geldi. Amerika’da da duyduk.

Demek ki akıl ve mantık, insanı İslâm’a götürüyor. Bu kesin! Hiç kimse ayranım ekşi demez. Kuzguna yavrusu şirin görünür. Hâl-buki kuzgun hem karga hem de kapkara, kuzgun kargası! Bunun neresi güzel! Ama anasına sor bakalım. Dedelerimiz, “Kuzguna yavrusu şirin görünür.” demişler. Kimse ayranım ekşi demez, iyidir der. Ben de hangi dine mensupsam onu methederim. Karşıdaki de kendi dinini methedecek, “Benim dinim iyi!” diyecek!

İyi ama bunların bir tanesi doğru, ötekisi yanlış.

c. Akıl Muhakeme Yeteneğine Sahip Olmalı

Burada aklın mahkemesinde muhakeme olmak lazım. Aklın hüküm vermesi lazım.

“Şu haklı. Doğru olan bu, yanlış olan bu...”

Akıl, İslâm’ı haklı gösteriyor; ilim, İslâm’ı haklı gösteriyor. İlim, akıl, mantık, yirminci yüzyıl, çağ, çağın düşüncesi İslâm’ın haklılığını ortaya çıkartmış durumda. Öküzü tapmak iş değil. Güneşe tapmak, dağa tapmak, ağaca veya herhangi bir yaratığa tapmak da iş değil; âlemlerin Rabbi olan Allah’a tapmak iş. Mühim olan bu!

Elhamdülillah, tesadüfen, Allah’ın bir lütfu, eseri olarak müslüman anneden babadan doğmuşuz; müslümanız. Eğer öyle olmasaydık bile müslüman olmamız lazım gelecekti. Amerika’da, doğsaydık Afrika’da, Çin’de, Japonya’da, doğsaydık; onların diniyle yetişseydik bile müslüman olmamız lazımdı ve olanlar oluyor. Japonlar’dan müslüman olanlar var.

Benim Nimetullah Efendi diye tokatlı bir hoca tanıdığım var. Bizim ihvandandır.

Kocaman, bir ton sakalı var. Bana mektup gönderiyor. Hatta bir de birisiyle koku göndermiş. Kokuyu sarmış sarmalamış; açtım. Dökülmüş, içinde de bir şey kalmamış ama

yine de hoşuma gitti. Şişede bir şey kalmamış ama olsun. Hediye göndermiş, Allah razı olsun diye dua ettim. Japonya'dan telefon ediyor, haber gönderiyor, selam gönderiyor:

“Aman hocam, buraya gelin. Burada çok iş var, çalışıyoruz. Çok müslüman olan var...”

Olur tabii. Nereye gitsek nerede çalışsak nerede İslâm'ı anlatsak “Biz âlemleri yaratan, yöneten Allah'a ibadet ediyoruz.” desek herkes kabul eder. Öküze tapmaktan, güneşe tapmaktan, imparatoru güneşin oğlu saymaktan vazgeçer.

Güneşin oğlu olur mu?!

Kiminle evlenmiş, gerdek ne zaman olmuş, çocuk ne zaman doğmuş!..

İmparator nereden gelmiş?

Güneşin oğlu!.. Kargalar bile dışarıda onun için gülüyorlar.

Kargalar dışarıda niye gak gak ediyor?

“Böyle şey olmaz!” diye ona gülüyorlar. Ağacın üstündeki kargalar bile gülüyor.

Japonya kaç milyon?

Doksan milyon insan niye böyle bâtil inançla duruyor?

Durmaması lazım.

Elhamdülillah biz de anadan babadan müslümanız ama biz de feleğin çemberlerinden geçtik. Ben ilk defa dinsizliği ortaokulda duydum. İlk defa benim sınıf arkadaşım, kıpkızıl kapkara münkir birisiyle Beyazıt Meydanı'nda münakaşaya tutuştuk. Her şeyi inkâr ediyor. Sakat bir çocuktur. Ruhsal durumu demek ki sakatlaşıyor. Aile durumunu bilmiyorum. Belki onun da tesiri var. Yetişmesi, hangi bölgeden neyin nesi; şu anda bilmiyorum. Ortaokul birinci sınıfta münkir!

İsmail Fenni Ertuğrul'un *Küçük Kitapta Büyük Mevzular* isimli güzel bir eseri vardı. Onu okumuştum. Ondan sonra Ordinaryus Akil Muhtar Özden isimli bir tıp profesörünün *İlim Bakımdan Ahlâk* diye bir kitabı vardı, onu okumuştum. Sonra Mustafa Rahmi Balaban'ın *İlim Ahlâk İman* diye Diyanet İşleri tarafından neşredilen bir kitabı vardı. Onun içinde Mustafa Rahmi Balaban isimli felsefe öğretmeni Amerikalı Profesör Morison'[dan]; imanın, Allah'ın varlığının doğruluğunu anlatan maka-

leleri tercüme [etmiş]. O kitapları filan okumuştum. İyiydim evvelallah. Çocuğun ismi Nihat'tı. Kapıştık. O inkâr ediyor; ben de ikna etmeye çalışıyorum, akıllı mantıklı konuşuyorum. Elhamdülillah.

Şimdi anadan babadan müslümanız diyerek yetişmek olmuyor! Her yerden sataşma var. Gazeteden, radyodan, televizyondan, arkadaştan, hocadan, komşudan... Herkesten, her yerden sataşma var. Ve belki bunlar idman oluyor. İnsan bu sataşmaların karşısında cevap verdiği için imanı imandan taklidî imandan tahkikî imana çıkıyor.

Ankara'da ben üniversitede profesör hocayken bizim fakülteye bir ilginç kişi gelir giderdi. Fakülteden değildi. Saçları filozof gibi uzun, eli cebinde, bir omuzu aşağıda bir omuzu yukarıda efe gibi dolaşan birisi. Konuşurduk. Serbest fikirli bir insandı.

“Hocam, sizin ilâhiyat fakültesi öğrencileri mantar!” derdi.

“Niye öyle diyorsun ya! Çok iyi çocuklar var, ben biliyorum.”

“Yok hocam, onlar mantar.” derdi.

“Niye?”

“Bunlar hiç küfür duymuyorlar, hep imanı duyuyorlar. Âyet duyuyorlar, hadis duyuyorlar. Amennâ ve saddaknâ. Biz Siyasal Bilgiler Fakültesi’nde koministlerle, azılı dinsizlerle, azılı kâfirlerle her gün gırtlak gırtlağa mücadele ediyoruz, konuşuyoruz. Onun için Siyasal Bilgiler’deki bir çocuk mantar değil! O çelik gibi sağlam, bunlar çürük!” diyor.

Neden?

Düşman duymuyor. Harp etmemiş bir asker acemiliği gibi, demek istiyor. Tabii bizim talebelerimizin hepsi de öyle değil. Ama şu da bir gerçek ki bir insan karşı fikirlerin savunmasını yapa yapa kuvvetleniyor. Kur’ân-ı Kerîm’de de bu var:

d. İslamı Savunmada İdmanlı Olmak

Allahu Teâlâ hazretleri kendisi Kur’ân-ı Kerîm’de kâfirlerin söylediği küfür sözlerini; “Kâfirler şöyle diyorlar...” [diye] bize bildiriyor. Ne kadar saçma, aşağısında onu da anlatıyor. Kâfirin sözünü söylüyor ama arkasında cevabını da veriyor, saçmalığını da söylüyor.

Ne oluyor?

Bize aşı yapıyor. Çiçek aşısı, BCG aşısı, tifo, tifüs aşısı... Aşı oluyor.

Yanlış fikir duyuyorsun; “Bu fikir yanlışmış, kıymeti yokmuş.” diye insan kuvvetlenmiş oluyor. O da lazım. Çünkü hiç mikrop görmemiş, anasının kuzusu bir çocuk mikrop lu bir mıntıkaya gelince hemen hasta olurmuş.

Neden?

İdmansız, dayanıksız, hemen hasta olurmuş. Neden? Süt kuzusu mübarek, çıtkırıldım, muhallebi çocuğu. Ama ötekisi mikrop ların arasında düşe kalka, yalınayak gezerek soğukta sıcakta çelik gibi oluyor. Vücudu mikrop ları yenmeyi öğreniyor. İçeriye bir mikrop girdi mi akyuvarlar, alyuvarlar, vücudun direniş teşkilatı yok ediyor; banamısın demiyor, hemen alt ediyor. Ötekisi benim gibi dayanıksız olanlar birazcık ceyeranda kalsa arka kapıyı kapatıyor. hapşırmaya başlıyor.

Elhamdülillah müslüman anneden babadan doğduk. Allah babalarım dan dedelerimizden razı olsun ama biz de örsle çekicinin arasında dövüle dövüle dövme çelik olduk.

Alimallah kıvırsan kıvırsan bıraksan; vınn, kaç defa [döner düzeliriz]!

Neden?

Sağlam çelik olduk. Şu kulaklarımızla ne-ler duyduk; şu gözlerimizle ne edepsizlikler gördük! Ne cevaplar verdik!.. Her şeyin cevabını aradık bulduk: Elhamdülillah!

Allah'ın razı olduğu din, İslâm!

Başka hangisi var; getir bakalım. İslâm yerine hangisini teklif edeceksin!

Yok. Hak yol İslâm, gerisi bâtıl.

Sözün kıyası; İslâm'ın özü ne?

Peygamber Efendimiz burada buyuruyor ki;

Büniye'l-İslâmü alâ hamsin. “İslâm şu beş temelin üzerine kurulmuştur.” *Şehâdeti en lâ ilâhe illallah ve enne Muhammeden resûlullâhi.* “Birinci temel, Allah'tan başka bir tanrı olmadığına şahitlik etmek: ‘Ben şahidim ki Allah'tan başka tanrı yoktur sadece o vardır ve Muhammed O'nun elçisidir!’ demek.” Bir temel bu.

Böyle bir sözden temel olur mu?

Bu o kadar sağlam bir temel ki biz bu sözü söylediğimiz zaman çok şey ifade etmiş oluyoruz. *Lâ ilâhe illallah*, derken dünyanın yedi düveliyle, bin bir bâtıl inancıyla savaş yapıp kazanmış oluyoruz.

Lâ ilâhe illallah. “Allah var, şerîki, nazîri yok!”

Avrupalılar Yunanlıları çok beğeniyor. Hele bu İngilizler kız aldılar verdiler, akrabalık kurdular. Yunan medeniyeti şöyle iyiymiş, böyle güzelmiş...

Getir bakalım bu Yunan medeniyeti neymiş, bu herifler neye inanıyormuş?

“Bir insan hırsızlık yapar da yakalanmazsa kahraman!”

“Neden?”

“Yakalanmadı.”

“Hırsızlık yapar da yakalanırsa suçlu!”

Bu medeniyetin neresi güzel Allah aşkına! Birisi çıksın da söylesin. Doğrudan doğruya hırsızlık kötü desene! Birisinin malını alıyor; “Kötü!” desene. Yakalanmazsa kahraman!

Spartalılar, Atinalılar sakatları dağın yukarı tarafından aşağıya yuvarlayıp öldürürlermiş!

“Sağlamlar yaşasın!..”

İnsanlık mı bu, böyle insanlık mı olur?

“Demokrasi varmış...”

Sen bu yalanları kime anlatıyorsun?!..

Talebeyken dinledik de o zaman süt kuzusuyduk, itiraz etmedik.

Ne demokrasisi? Atina demokrasisi dediğin ne?

Bir azınlığın idare hakkı, ötekisinin hiç hakkı yok!

Öyle saçma şey mi olur?! Toplumun içinde çok büyük bir grubun hiç hakkı yok, yüksek bir grubun hakkı var. Böyle güdümlü demokrasi mi olur? Laf!..

Ahlâkları?

Homoseksüellik serbest, filanca serbest...

Dinleri?

Hocam sorma; o yürekler acısı, iç parçalayıcı bir durum. Bir sürü putları, tanrıları

var: Kimisi aşk tanrısı, kimisi şarap tanrısı Baküs, kimisi harp tanrısı... Kimisi bilmem ne tanrısı, kimisi ıvır tanrısı, kimisi zıvır tanrısı... Bir de bunların tepelerinde Olympus Dağı'nın üstüne oturmuş Zeus adlı bir put. Elinde yıldırımlar varmış, öteki tanrılar birbirleriyle kavga edince onlara yıldırımlar gönderiyormuş...

Ben bu inanca güleyim mi ağlayım mı?!

İnsanlık namına ağlamak lazım. Buna birileri inanmış, bir zaman da din diye buna tapınmışlar. Şimdi de onu takip etmek isteyenler, Yunan medeniyetini kalkındırmaya çalışanlar, sevenler, övenler var.

Hak yol İslâm!

İslâm, *lâ ilâhe illallah* diye başlıyor! *Lâ ilâhe illallah* dedi mi Yunanlılar'ı kesiyor; Zeus gidiyor, Baküs, Venüs gidiyor, hepsi gidiyor. *Lâ ilâhe illallah* dedi mi bir darbe, gidiyor! Hintliler'i kesiyor, öküzleri kesiyor, Japonlar'ı kesiyor, imparatorunu alaşağı ediyor. Haçı aşağı indiriyor. *Lâ ilâhe illallah* dediğin zaman bütün bâtıl putlar yerlere seriliyor.

Muhammedü'r-resûlullah dediğin zaman Allah'ın bize gönderdiği bilgileri bize öğreten kimseye bağlılığımızı belirtmiş oluyoruz. O da çok güzel. Her şeyin anahtarı artık elimizde!

Niçin?

Çünkü ben Allah'ın resûlü Muhammed-i Mustafâ'ya bağlıyım. Bitiyor! Biz; çok büyük bir söz söylemiş, çok büyük bir iş yapmış oluyoruz.

İslâm'ın birinci temeli bu: Allah'tan başka ilah yok! İnsanlar bazen putları bazen de görünmeyen varlıkları ilah edinmişler! Görünmeyen varlıklara da tapınmamak, onların emrine de girmemek lazım.

Bu görünmeyen varlıklar nedir?

Şeytan. Şeytana tapmamak lazım!

Mesela bu görünmeyen varlıklardan bir tanesi nedir?

İnsanın nefsi. Nefse tapmamak, nefsin sözünü dinlememek lazım!

Kimi dinlemek lazım?

Kur'an'ı, Peygamber-i Zîşan'ı, Allahu Teâlâ hazretlerini dinlemek lazım. Daha başka şeyleri silmek lazım. Bu birinci temel.

İkinci temel:

Ve ikami's-salâti. “Namaz kılmak.”

e. Namaz Kılmanın Önemi

Bazı kimseler, özellikle aydın kimseler namazı küçümserler: “Canım yatıp kalkmaktan ne olacak! Sonra günde beş defa ne diye kılınıyor, biraz tenzilat yapamaz mısınız, aşağıya indiremez misin? Üç olsa, bir olsa; rekâtları biraz azaltılamaz mı?..” vs.

Muhterem kardeşlerim!

Namaz üzerine bir ay konuşabilirim, bir ay namazın önemi üzerine konuşabilirim. Ama kısaca mantıklı olarak söylemek gerekirse; namaz insanı günde beş defa maddeten ve mânen tertemiz yıkıyor, temizliyor. Namaz insanı günde beş defa hizaya getiriyor. Namaz insanı günde beş defa Allah'ın huzuruna çıkarıyor; miraç yaptırtıyor, Allah'la buluşturuyor. Allah'la mükâleme, niyaz etmesine, münâcât eylemesine sebep oluyor. Bu yeter. Namaz kılan, beş defa huzura kabul

olacak kadar yakın kul oluyor. Namazın önemini, kıymetini anlayamayan İslâm'ı anlayamamıştır.

İnsanın âhirette ilk sorguya çekileceği konu:

“Sen müslüman mısın?”

“Müslümanım.”

“Namazlarını kıldın mı?”

Hemen ilk önce namazdan sorulacak. Kim namazını dost doğru devam ettirmişse sonunda insan-ı kâmil olur! Namaz kıla kıla oraya gider. Dinini doğrultmuş olur. Kim namazını ihmal etmişse dinini yıkmış olur, çadırın direğini kırmış, çadırı üstüne çökertmiş olur. Bu önemli. İkincisi bu. Dinin önemli temellerinden birisi namaz.

Namaz neler sağlıyor?

Müslümanların günde beş defa toplantı yapmasını, hafta da bir defa toplantı yapmasını sağlıyor. Çok önemli bir şey! Bir mahallenin, bir şehrin insanları günde beş defa toplanıyorlar. Bu, çok ileri bir toplumsal olay!

Bir profesör arkadaşım nakletmişti, çok beğenmiştim. Onun için konuşmalarında söylerim. Herhalde Almanya'dan Amerika'ya profesör bir misafir gitmiş. Bu 10-15 senelik bir olay. Alman profesör Amerika'ya ziyarete gitmiş, gezmiş. Almanlar'la Amerikalılar arasında rekabet var. Gezmiş gelmiş. Evine gelince arkadaşları demişler ki;

“Amerika gezindeki görüşlerini, izlenimlerini bize anlatır mısınız?”

“Anlatırım.”

Bir akşam toplanmışlar, anlatmış:

“Amerika şöyle Amerika böyle...” demişler ki;

“Amerika mı daha ileri Almanya mı daha ileri? Hangisi daha ileri?”

Ben Amerika'yı gördüm. 2 ay önce de 1 ay kadar kalmıştım, muhtelif şehirlerini gezmiştim. Almanya'yı da çok gördüm. 20-30 defa gördüm, çok kaldım, orayı da biliyorum.

Profesör demiş ki;

“Amerika daha ileri.”

Gerçekten öyle. Ben de Amerika'nın daha ileri olduğunu söyleyebilirim.

"Amerika daha ileri."

"Neden?"

Açıklaması çok önemli:

"Çünkü Amerika'da bir kişi haftanın üç günü toplantılara katılıyor, toplumsal çalışmalara, derneklere katılıyor. Haftada ortalama üç gün. Üç gün üye olduğu derneğin toplantısına katılıyor. Almanya'da Alman halkı toplumsal olaylara bu kadar katılımcı değil. Bu kadar katılmıyor. Onun için Amerika daha ileri!" demiş.

Ben hiç böyle değerlendirme duymamıştım. Ama bir profesörün değerlendirmesi ve çok önemli. Ben buna yüzde yüz katılıyorum.

Sizden de duydum, bir insan işe alınacağı zaman ona hangi derneklere üye olduğu da sorulmuş. Müracaat kâğıdında sorarlarmış: "Nerelere üyesin?"

Hiçbir yere üye değilse kişi kıymetsiz olurmuş. Bir yerlere üyeyse demek ki bu toplumsal çalışmalara katılıyor, demek ki kendi-

sinde bir toplum hayatı var, başka insanlarla iş birliği var...

Okullarda çocukların karnelerine böyle bir madde de koyuyorlar. Başka arkadaşlarıyla iş birliği nasıl, iyi mi kötü mü; ona da bir not veriyorlar. uyum sağlayabiliyor mu, sağlayamıyor mu?.. Ttoplulu çalışmaya katılımı, katılımındaki uyumu, uyumdaki başarısı nota giriyor. Türkiye'deki karnelerde var. Burada da var mı bilmiyorum.

Demek ki toplumsal çalışmalara katılmak yüksek insanların işi ve bir insan ne kadar çok katılıyorsa o kadar yüksek demek oluyor. Bir toplumda toplumsal olaylara katılım ne kadar fazla olursa o toplum ötekisinden daha ileri oluyor. Evet, Amerika'da ben bunu gördüm.

Benim oğlum Amerika'da tahsil yaptı. Ben onu tahsilinin sonlarına doğru Türkiye'den evlendirdim. Bizim gelinle oğlum gittiler. Biraz Amerika'da kaldılar, tahsili tamamladılar, geldi. Orada ben de gittiğim zaman bizim gelin yaşlı bir Amerikalı'yla selamlaştı.

Hello. "Merhaba..."

Onlar *hi* filan diyorlar. Selamlaştılar.

“Bu kim?” dedim.

Kütüphanede bir teşkilat düzenlenmiş; yaşlı hanımlar Amerika’ya gelen misafir bayanlara eř oluyorlarmış, arkadaş oluyorlarmış. Onlara dil öğretiliyorlarmış. Bizim gelinin de eř olduğu ihtiyar buymuş. 70 küsur yaşında, ihtiyar kadın!

Allah Allah, dedim. 70 yaşındaki insanı “Sen artık ihtiyarladın!” diye itmiyor, onu toplumsal çalışmaya çekiyor. Amerika’ya gelmiş misafirlerin uygun olanlarıyla sen ilgilen, diye ona bir çalışma alanı gösteriyor. Tabii ona dil öğrettiği zaman Amerika’nın istifadesi oluyor.

Keşke biz Türkler bütün dünyaya Türkçe’yi öğreterek! Bakın o zaman Türkiye ne kadar gelişir! Dil öğretmek çok önemli.

Birisiyle konuştuğu için ihtiyarın canı sıkılmıyor, gözü açılıyor, gençleşiyor. Sonra bilmediği şeyler öğreniyor. Bizim gelin ona bir şeyler öğretiyor; “Türkler bunu böyle yapar, bu yemek böyledir, bu şöyledir bu şöyle yapılır...” Görgüsü bilgisi artıyor. Amerika’da

yaşlı, orta yaşlı, genç, çocuk hiçbir kesimi dışlamıyorlar; herkes çalışıyor, herkes toplumda bir iş görüyor ve gelişme oluyor. Demek ki toplumsallık fazla olduğundan profesör bunu anlamış.

Ben de buna aynen katılıyorum. Amerika daha ileri!

Neden?

Toplumsallık duygusu, toplumsal çalışmalar daha yüksek diye!

İslâm'da bu var.

Dünyada müslümanlardan başka günde beş defa toplanan bir toplum var mı?

Yok! Amerikalı haftada üç defa toplanıyor diye Alman profesör alkışlıyor. Biz müslümanlar günde beş defa toplanıyoruz.

Namazdan sonra ne yapıyoruz?

“Selamun aleyküm, Aleyküm selam. Mehmet Bey nasılsın, işler nasıl? Yahu camimizin şurası akıyor, kokuyor; şunu tamir edelim...” diyoruz. “Cemaatten filanca hastaymış, gel şunu ziyaret edelim...” diyoruz. Bir araya gelince bir şeyler oluyor. Günde beş

defa toplantı, her toplantıdan bir karar, bir sonuç çıkıyor; sevap alınıyor. Onun için namaz çok önemli!

Günlük namaz günde beş defa topluyor. Cuma namazı haftada bir şehrin bütünü topluyor. Bazı mezheplere göre bir şehirde bir Cuma namazı kılınır. Tahran'a gittik. Bizi çağırdılar. Ondan sonra başım derde girdi: "İranlılar seni niye çağırıyorlar?" diye Türkiye'de kırk defa takibata uğradım. Polis takibata, tahkikata başladı. Üniversitdee kaç defa müfettiş benim dosyamı almış; gelmişler, incelemişler. Yüksek Öğretim Kurulu'na çağırdılar.]

Niye?

"İran'a gittin; niye seni çağırdılar, niye seçtiler?.."

Âhiret sualleri sordular!

Hâlbuki sebebi basitti: Ben Farsça biliyordum. Ben Arap Dili ve Farsça bölümlerinde okumuştum. Fakültede de Farsça'yı bazen "Hocam, şu dersi de okutuver." diye bana yüklüyorlardı. Angarya... Ondan dolayı beni İran'a çağırdılar. Dedim ki;

“Farsça bildiğim için çağırdılar. Benim konumla ilgili, ben edebiyatçıyım. Farsça’yı da biliyorum, ondan çağırdılar.”

Yakamı zor kurtardım. Belki yarısı hâlâ onların elinde kalmıştır.

Günde beş vakit namaz müslümanları topluyor. Haftada bir Cuma namazı tüm şehri topluyor.

Niye İran’ı söyledim?

İran’da Cuma namazına gideceğiz. Tahran’da bir tek yerde Cuma namazı kılınıyor. Tek yerde, bir tane!

Nerede kılınıyor?

Tahran Üniversitesi’nin meydanında.

Hutbeyi kim okuyor?

Devlet başkanı. Oraya gittiğimiz zaman Hameney’le tanıştık, Humeyni’yle tanıştık, dışişleri bakanıyla tanıştık. Meclise gittik; Rafsancani ile tanıştık. Şu elimiz hepsiyle musafaha etti, hepsiyle konuştuk.

Bir yerde namaz kılıyorlar. Bizim mezhebimizde müteaddit yerde Cuma kılınabilir. Ama bazı alimler “Bir yerde kılınmalı!” diyor.

Demek ki Cuma namazı şehir toplantısı gibi. Beş vakit namaz mahalle toplantısı ama Cuma namazı kasaba toplantısı. Kasabanın bütün aklı başında insanları geliyor, güzel. Toplum çalışmaları bakımından çok önemli. Üçüncüsü bu.

Birincisi neydi?

Allah'ın birliğini söylemek, Peygamberimiz'in onun elçisi olduğunu ve bizim ona tâbi olduğumuzu söylemek. İkincisi; namazı kılmak.

Âyet-i kerîmelerde de Peygamber Efendimiz'in hadislerinde de “kılmak” demiyor. “Namaz kılmak” demiyor, “namazı dosdoğru doğrultmak” deniliyor.

Ve ikâmi's-salâh ne demek?

Namazın eğri bir yerini bırakmamak, her tarafını dümdüz, dosdoğru yapmak demek. Yamukluk olmayacak.

Ve ikâmi's-salâh demek; “namazı dosdoğru kılmak” demek. Böyle tercüme etmişler. Yamukluk olmayacak.

Dosdoğru kılınması nasıl?

Şuurlu kılınması demek. Yönünü kabeye döndüğün gibi gönlünü de Allah'a dönmek demek. Şuurlu, Allah'ın divanına çıktığını bilerek namaz kılmak demek. Günde beş defa Allah'a hesap vermek, yalvarmak, Allah'la konuşmak demek. Çok önemli.

Üçüncü önemli iş:

Ve îtâi'z-zekâti.

İslâm sadece kişisel, ruhsal bir din değildir.

“Din bir duygu, kişisel bir duygu. Kimse ona karışamaz. O da kimseye karışmasın.”

Öyle yağma yok! İslâm öyle değil!

Bir toplantıda bana sormuşlar:

“İslâm demokrasi midir?” Ben de;

“Hayır.” demişim. Çünkü İslâm demokrasi demek değildir. Demokrasi; *demo* “insan, halk” demek, *krasi* “idare” demek. “Halkın idaresi” demek. İslâm'da halkın idaresi yok ki! Ne Peygamber Efendimiz'in zamanında ne de başka zaman! Hayır! Cenâb-ı Hakk'ın idaresi var. İslâm'da demokrasi yok; hakkın idaresi var!

Sonra İslâm'da her insana söz hakkı verilmmez. Bir insan yalancıysa yalan şahitlik yapmışsa hırsızlık yapmışsa onun sosyal hakkı düşer, seçme seçilme hakkı kalmaz. Şahitliği bile kabul olmaz.

İslâm demokrasi değildir. Demokrasi aşağılarda kalır, çok basit kalır.

Cadillac araba Jeep mi demektir?

Değildir, arada çok fark var.

İslâm daha güzeldir. İslâm sadece laf dini değildir, sadece dua dini, sadece namaz dini, ezan dini, kelime-i şahadet dini değildir. Laf-tan ibaret değildir.

Ve îtâi'z-zekâh.

Fakire para da vereceksin. İslâm, zekât verme dinidir.

"Hadi! Hani din duygusal, gönüle ait bir şeydi? Şimdi keseden paranın çıkması nereden?.."

Parasız iş olmuyor da ondan, her şey parayla oluyor! Fukaranın karnı doycak. Lafla karnı doymuyor. Baklava baklava demekle, bal bal demekle ağız tatlı olmuyor. O fukara-

ya kesendeki paradan ver bakalım. O paralardan birazını çık bakalım, şu fakirin de karını doysun. İslâm bunu diyor. Temellerinden birisi de zekât vermek.

f. Zekatın Önemi

Ne kadar verecek?

Malının kırkta birini fakire verecek! Hem de “Ben veriyorum...” diye değil, “Fakirin hakkı!” diye verecek!

وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٤﴾ لِلسَّائِلِ
وَالْمَحْرُومِ

*Vellezîne fî emvâlihîm hakkun ma'lûmun li's-sâili ve'l-mahrûmi.*³

Zenginin malında fakirin hakkı karışmış, onu ayırıp vermesi lazım. Kendisinin değil o! Zekâtı vermeyen hem zengin, ihtiyacı yok hem de fakirin hakkını yiyor, edepsiz! Vay insafsız vay! Hem zengin hem de kendisine Allah'ın verdiği otuz dokuz parça parayla pulla mülkle yetinmiyor. Fakirin, garibanın orada bir tane hakkı var, onu da yutuyor!

³ 70/Mearic, 24-25.

Ya bırak da bir tanesini de o fakir yut-sun. Otuz dokuz tane koyun senin, bir koyun da fakir alsın fakir de biraz karnını doyursa daha iyi değil mi?!..

Yok, vermiyor.

Zekâtını vermeyen ne yapmış oluyor?

Fakirin hakkını yemiş oluyor. Vay insafsız vay! Bre hiç mi insafın yok?! Sen tokluktan patlıyorsun, komşun açlıktan ölüyor. Böyle din olmaz! İslâm; “Böyle dindarlık olmaz!” diyor. Zekâtı da dinin temeli diye ortaya koyuyor. Parayı vereceksin, fakire yardımcı olacaksın. O kadar önemli ki!..

Bu çok önemli!

İmam Nevevî büyük hadis alimi. İmam Nevevî’ye Mısır’ın sultanı, devlet başkanı demiş ki;

“Zekât mallarından bana verin, ben asker toplayım. Kâfirlerle savaşacağım. Müsaade edin, fetva verin; zekât mallarından bana verin!” O demiş ki;

“Hayır, fakirin malını sana verdirmem! Fakir orada fakir! Fakirin malını fakire vereceksin! Eğer savaşmak için malzeme lazımsa

saraydaki cariyelerinin kolundaki bileziklerden al!..”

Hükümdar da kızmış!

Kızarsa kızsın! Kalkmış onun ülkesini terk etmiş, başka ülkeye gitmiş. Ciddi alim, Allah’ın emrini bilen, doğruyu söyleyen alim!

Fakirin hakkı var. Zekât olarak o verilecek. İslâm laf dini değil; gerçek Müslümanlık gerçek uygulansa Filipinliler’de, Endonezya’da, Somali’de, Uganda’da fakir müslüman kalmaz! Müslümanlar uygulamıyorlar. Müslümanların yarısı tokluktan çatlıyor, yarısı açlıktan ölüyor!..

Ama İslâm’ın temeli neymiş?

Zekât vermek! Malının kırk da birini verecek!

Dördüncüsü:

Ve hacci. “Hacca gitmektir!”

Sihhatliyse zenginse yol müsaitse hacca gidecek. Bu da çok önemli bir olay. Bu da İslâm’ın dünya dini olduğunu gösteriyor. Bölgesel, mahallî olmadığını; tüm ülkelere hitap ettiğini ve bir dünya dini olduğunu gösteriyor.

Zaten Allahu Teâlâ Peygamber Efendimiz'i bütün insanlara peygamber göndermiş.

Peygamber Efendimiz'in en önemli özelliğinden birisi nedir?

Allah öteki peygamberlerin hepsini o kavmi irşad etsin, hakka çağırsın diye bir kavime göndermiştir. Bizim peygamberimizi kıyamete kadar bütün dünyadaki bütün insanlara ve cinlere, görülmeyen varlıklara peygamber göndermiştir. Kıyamete kadar. Peygamberliğinin hükmü, peygamberlik devletinin süresi Peygamber Efendimiz'in peygamberlik vahyi aldığı zamandan başlar.

Ne zamana kadar devam eder?

Kıyamet kopuncaya, dünya bozuluncaya kadar!

Hükmü nereye geçiyor?

Amerika, Afrika, Asya, Sibiryaya, Rusya, Alaska... Yerler, gökler; her yer! Hükmü her tarafa yaygın; zamanı kıyamete kadar baki!

Onun için müslümanların belli zamanlarda toplantı yapması lazım. Senede bir hacda toplantı oluyor. Herkes buluşuyor, hem de en seçme müslümanlar buluşuyor. Sıhhatli ola-

cak, zengin olacak, oraya kadar gitme imkânı olacak, gidecek. Seçme müslüman gidiyor. Bana kalırsa hacdaki bütün insanların hepsinin adresini bilgisayara işlemek lazım. Çünkü geldiği ülkenin seçkin insanı, geldiği kasabanın, geldiği köyün seçkin insanı demek.

Zekât meselesinde; “Fukaranın parasını şu tarafa harcatmam! Fukaranın parası fukaraya gidecek, zekât malını başka yerde kullandırtmam” demiş.

Zekât malı cami yapımında bile kullanılmaz!

Neden?

Cami yaptırmak istiyorsan hayır olarak ayrı bir para vermelisin! Fukaranın parasına göz dikme, fukaranın parasını fukaraya ver. [Zekât,] ölüye kefen parası bile verilmez!

Zekât parasıyla niye [temlik] kemlik şartı var?

Ölünün hayrını bir zengin yapsın! Fukaranın zekât parası oraya harcanmaz!

Diyorlar ki; “Fitreleri ve zekâtlarınızı Türk Hava Kurumu’na veriniz.”

Olmaz, caiz değil! Din kitaplarına göre olmaz! Herkes Türk Hava Kurumu'na yardım etsin. Herkes uçak yapsın, uçak fabrikası yapsın... Ama zekâat Türk Hava Kurumu'na gitmez, fitre de gitmez. Fitre ve zekâat fakirin eline tutuşturulacak. Alacak, elini paraya değecek, sahibi olacak. Temlik şartı bu demek. Fakire diyeceksin ki;

“Al, bu senin.”

Nereden çıkmış o acayip iş?!..

“Fitre ve zekâatlarınızı Türk Hava Kurumu'na veriniz.”

Havacılık önemliyse canımız feda, hepimiz verelim, devlet de versin! Ama fukaranın parasını, zekâatını, fitresini [kuruma vermek olmaz]. Bayramda fitreyle karnını doyuracak!

“Onu al da Türk Hava Kurumu'nun zarfına koy!..

Öyle şey olmaz, zekâat olmaz!

Kitaplarınız bunu yazar: Zekâatta temlik şartı! Kişi olacak, kurum olursa olmaz!

Zaten kurum ne demek?

Bacadaki siyahlık demek. Müessese de olmaz, kurum da olmaz!

Nereden “kurum” demişler, kuruluş desinler! “Kurum” deyince benim aklım başka yere gidiyor, ellerim kara oluyor...

Hac çok muhteşem bir ibadettir. İslâm'ın ne kadar büyük bir din olduğunu gösteriyor. Tüm müslümanlar hacda buluşuyor. Yanında birisi bakıyorsun:

“Selamun aleyküm.”

“Aleyküm selam.”

“Neredensin?”

“Brezilya'dan.”

“Yapma ya...”

“Sen nereden?”

“Ben de Türkiye'den.”

Bir kucaklaşma... Dünyanın her milleti orada birbirleriyle kucaklaşıyor. Çok müthiş bir olay! Başka yerde olan bir şey değil, İslâm'da var!

وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا

*Velillâhi ale'n-nâsi hıccü'l-beyti menis-tetâa ileyhi sebîlen.*⁴

Beşinci direk, temel, esas:

Ve savmi Ramadâne. "Ramazan orucu tutmak!"

O da önemli bir ibadet!

Neden?

g. Oruç Tutmanın Önemi

Acayip bir ibadet de ondan! Zengin bile aç kalıyor, açlığın tadını tadıyor. İyi oluyor, mideler dinleniyor. Mideler; "Muhammed-i Mustafâ'dan Allah razı olsun! Nedir bu bizim sahibimizin bize ettiği?! Sabahtan akşama her gün tıka basa beni asker davulu gibi dolduruyordu. Akşama kadar ben bu gıdaları öğüteceğim diye uğraşırım. Ramazan geldi de biraz rahatladım..." diyor. Mideler dua ediyor. Vücut sıhhat kazanıyor. Karaciğer, mide dinleniyor, vücut dinleniyor. Çünkü orası çalışınca öbür taraflar da yoruluyor.

Yemeklerden sonra mide çalışmaya başladığı zaman gözler ne olur?

⁴ 3/Âl-i İmran, 97.

Gözler kapanmaya başlıyor.

Neden?

Yoruluyor da ondan! Mide çalıştıkça gözler kapanmaya başlıyor. Öğleden sonra biz talebeye ders verirken çocukların gözleri mahmurlaşırdı. Ağır mı ağır, yağlı, makine yağı gibi yağlarla yapılmış yemekleri yerlerdi. Midede övülmez, sonra gözleri mahmurlaşır.

“Ne dedim yavrum anlat bakalım?..”

Kafası burada değil ki! İçi geçmiş, gözleri baygın! Ramazan’da mide dinleniyor, vücut dinleniyor. Kalp genişliyor, nurlanıyor; akıl açılıyor. Açlık ruhun gıdasıdır. Ruh kuvvetleniyor. Feyizler, bereketler vs. geliyor.

İşte İslâm bu! İslâm vücudun sıhhatini de sağlıyor, ruhun güçlenmesini de, toplumun muhabbetli olmasını da sağlıyor, fukaranın yardımının da oluşmasını sağlıyor. Kişinin günde beş defa Allah’ın huzuruna çıkıp hesap vermesini de sağlıyor. Yanlış yerlere itaat etmekten de insanı kurtarıyor. Ne kadar büyük bir dinmiş!

الحمد لله على دين الاسلام

Elhamdülillahi alâ dini'l-İslâm. "Ne mutlu müslüman olanlara!"

Allah bizi müslüman olarak yarattı ve yaşıyor. Müslüman olarak yaşatsın, müslüman olarak ruhumuzu teslim etmemizi nasip etsin. Huzuruna sevdiği, razı olduğu kul olarak varmayı nasip etsin. Cennetiyle cemâliyle müşerref eylesin. Cennetine soksun, kendisinin cemâlini görmemizi nasip eylesin. Peygamber Efendimiz'e komşu eylesin. İnşallah köşkümüz Peygamber Efendimiz'in duvarına bitişik olsun. Allah; Havz-ı Kevser'inden maşrapa maşrapa, şırıl şırıl, şakır şakır içmek nasip etsin. Peygamber Efendimiz'le oralarda sohbetler etmek nasip etsin.

Bu, hadis-i şerîf. Kitaptan Peygamber Efendimiz'in sözleri okuyoruz. Biz anlatıyoruz. Orada kendisinden dinlersiniz. İnşallah hepimiz dinleyelim.

Allah hepinizden razı olsun.

Subhâneke lâ ilme lenâ illâ mâ allemtenâ innke ente'l-alîmü'l-hakîm. Subhâne rabbinâ rabbi'l-izzeti ammâ yasifûn ve selâmun alâ cemîi'l-enbiyâi ve'l-mürselîn. Ve

âli küllin ecmaîn. Ve'l-hamdülillâhi rabbi'l-âlemin.

El-Fâtîha...

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
21 Şa'bân 1418 / 22.12.1997
Avustralya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

